

Пенчо Славейков

Как вълна преко вълна...

Как вълна преко вълна
пенясто поточе мята!
Техний ромон с ведрина
в миг изпълни ми душата.

Шум поволен, шум в захлас –
спомени от младост ранна...
Минатия път завчас
ясно ми в умът предстана.

Тъжна жега. Градом пот
се от морно чело рони...
Дълга пътя – къс живот –
кой ли бяс ме в тоз път гони!

Шум поволен, шум в захлас –
спомени от дни щастливи...
Към поточето се аз
спуснах по брега ронливи...

Гребнах из вълни, лице
лиснах – хлад и свеж и сладък...
И с отлекнало сърце
тръгнах пак из път нататък.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6550>]